



## چرا در سجده زیارت عاشورا، خدا را به خاطر این مصیبت، شکر می کنیم

نهضت خونین کربلا اگرچه از یک زاویه، مصیبتی دردناک بود، اما از نگاه دیگر نعمتی بزرگ برای اسلام و مسلمانان بود؛ چراکه به برکت خون سید الشهداء (ع) و یارانش، اسلام از مسیر انحراف نجات یافت.

نهضت خونین کربلا اگرچه از یک زاویه، مصیبتی دردناک بود، اما از نگاه دیگر نعمتی بزرگ برای اسلام و مسلمانان بود؛ چراکه به برکت خون سید الشهداء (ع) و یارانش، اسلام از مسیر انحراف نجات یافت.

به گزارش خبرگزاری مهر، معنای دقیق «اللهم لك الحمد حمد الشاکرین علی مصابهم» که در سجده زیارت عاشورا می خوانیم چیست؟ چرا ما خداوند را برای این مصیبت فجیع شکر می کنیم و سر این سجده چیست؟

شکر بر نعمت از موضوعاتی است که در منابع روایی ما دارای جایگاه خاصی است.<sup>[۱]</sup> انسان مؤمن و موحد به جهت معرفت و شناخت صحیحی که نسبت به خدا و آفریدگارش دارد، هرچه از سوی پروردگارش به او برسد، شکرگزار است؛ زیرا چنین انسانی، همواره وظیفه الهی خود را انجام می دهد و در برابر حوادث -چه خوب باشد یا ناگوار- تسلیم است و آنها را در مسیر کمال و سیر الی الله به حساب می آورد.

امام حسین (ع) در عصر تاسوعا، در جمع اصحاب خود، حمد و ستایش الهی را در حال خوبی و ناراحتی به جا می آورد: "احمدہ علی السراء والضراء"<sup>[۲]</sup> خدا را در حالی که در وضع مناسب و خوب یا در وضع ناراحتی هستم، حمد و ستایش می کنم. یاران حضرت، حمد و ستایش الهی را به جا می آوردند، به جهت آن که توفیق یاری حضرت و شهادت همراه امامشان را پیدا کردند: "الحمد لله الذی أکرمنا بنصرک وشرّفنا بالقتل معک"<sup>[۳]</sup> حمد و سپاس خدایی را که نصرت و یاریت را به ما کرامت فرمود، و ما را به شهادت در کنار ت مشرف نمود.

نهضت خونین کربلا اگرچه از یک زاویه، مصیبتی دردناک بود، اما از نگاه دیگر نعمتی بزرگ برای اسلام و مسلمانان بود؛ چراکه به برکت خون سید الشهداء (ع) و یارانش، اسلام از مسیر انحراف نجات یافت. اسلامی که می رفت تا به دست بنی امیه و آل ابوسفیان به ویژه یزید، به انحراف کشیده شود و هر آنچه را که یزید و یزیدیان می خواستند به نام دین به خورد مردم و تحویل جامعه دهند. شهادت امام حسین (ع) از این انحراف بزرگ جلوگیری کرد و این جای شکر دارد.

بنابر این، از نگاه ما مصیبت، نعمتی است که از سوی خدا به انسان رسیده، و قیام کربلا از این جهت برای مسلمانان به ویژه شیعیان نعمت و لطف بزرگ الهی است که در مسیر زندگی و دفاع از حق و مبارزه با دشمن، بهترین الگو است؛ از این نگاه جای شکر بر این نعمت وجود دارد.

[۱] ر. ک: کلینی، کافی، ج ۲، ص ۹۴، باب الشکر، دارالکتب الاسلامیة، تهران، ۱۳۶۵ش.

[۲] . مقرر، عبد الرزاق، مقتل الحسین(ع)، ص ۲۱۲، مؤسسة الخرسان للمطبوعات، بیروت، ۱۴۲۶.

[۳] . همان، ص ۲۱۵.

منبع: اسلام کوئست